

Chemarea

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:

Pe un an.....Lei 180—
Pe un jumătate an.....Lei 100—
Autorități și instituțiuni.....Lei 500—
In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA Nr. 36

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-89

Educația masselor.

(m.) Organizarea unei colectivități nu se poate limita la solemnități și acte constitutive, mai mult sau mai puțin necesare oricărei înghetări, la înregistrarea înscrierilor — formalități de ordin pur administrativ — căci *organizarea înseamnă strângerea, coordonarea și repartizarea mijloacelor pentru atingerea unui scop de către o unitate bine definită*. Organizarea va crea cadrul și planul de acțiune din care va rezulta administrația; ea este acel mijloc, acel mecanism, care silește activitatea individuală a celor chemați la muncă colectivă într-un sistem constructiv, asigurând mersul forțat al acțiunilor factorilor componenți și deci subordonarea voinței.

Chemarea Tineretului Național-Tărânist a creat acest cadru, a recrutat forțele cari vor acționa după planul fixat în statutele indeobște cunoscute, a stabilit ordinea de bătae, dar n'a organizat încă mijloacele necesare punerii în mișcare a acestui organism, și nu din vina lui. Carnetele de mobilizare sunt admirabil întocmite, dar lipsește instrucția preregimentară, *lipsește educația*, fără de care *chemarea la luptă înseamnă să-ți duci armatele la peire*. Noi cunoaștem mobilizarea pe hârtie, știm ce sunt jocurile de războiu și manevrele de paradă, bazate pe fel de fel de ipoteze, și tocmai de aceea ne dăm perfect de bine seama că nu este suficient să ai un organism aproximativ înzestrat cu cele necesare trupului și sufletului, ci mai lipsesc mijloacele de punere în mișcare a sutelor de mii, lipsește combustibilul ce acționează puternicul angrenaj al întregului mecanism.

Educația morală și fizică trebuiesc deci intensificate și conduse astfel, ca cel mai târziu peste un an de zile să avem cel puțin primul contingent de voinici, care să poată concura în manifestări sportive garda neîntrecută a socolilor cehoslovaci. Ne promitem atât de mult dela cultivarea sufletului și fizicului tinerilor noștri dela sate și orașe, încât nu ne putem sustrage datoriei de a sprijini această acțiune atât moralicește, cât și materialicește. Cine a văzut vreodată exhibițiunile sportive individuale, dar mai ales colective ale socolilor, nu mai poate uita grandoarea și frumusețea lor unică. Este o instituțiune demnă de admirat și de imitat, despre care s'a vorbit și scris atât de mult la noi și aiurea.

Există la noi în țară un institut de educație fizică pentru formarea profesorilor de gimnastică, unde s'ar putea instrui și personal inferior, cum se făcea în școlile de specialitate din vechea monarhie. De ce n'am trimite în acest institut băieți isteți, flăcăi frumoși dela sate, ca să învețe dansuri naționale, jocuri de gimnastică tradiționale și moderne și care să instruiască

apoi pe prietenii lor în timpul când nu sunt ocupați cu munca câmpului. Ne-am asigura astfel vigoarea fizică a generației tinere, am putea da un mai mare contingent de sportmani pentru întrecerile internaționale și s'ar păstra mereu treze vechile tradiții ale neamului nostru. Observați recruții ce se încorporează din an în an și veți vedea dacă nu este nevoie de o regenerare fizică a rasei. Folosul imens ce-l va avea națiunea de pe urma unei sistematice educații fizice nu poate fi negat de nimeni. Educația fizică cultivă curajul și disciplina, impune moderațiune în plăcerile lumesti, îndrumază pe individ spre un regim sănătos și stimulează resorturile intelectuale.

Paralel cu exercițiile de educație

fizică preregimentare să se țină cursuri de educație morală, socială, economică și politică în măsura necesară oricărui cetățean conștient de drepturile și în datoriile sale, cari vor facilita mult sarcina ofițerului și subofițerului instructor și va putea duce la realizarea prescurtării serviciului militar activ, salvând astfel pentru economia națională milioane de brațe de muncă.

Guvernul Maniu ar trebui să se intereseze de această problemă și să facă începutul educației fizice și morale a masselor.

La rândul nostru vom face tot posibilul pentru strângerea mijloacelor necesare în proporție cu modestele noastre resurse materiale.

Duplicitate liberală.

Arsenalul de luptă al oricărei armate cunoaște tot felul de arme și instrumente de distrugere.

Tot ce tehnica și spiritul inventiv a creat mai propriu măcelării și vărsării nebune de sânge, este întrebuințat în oricare războiu modern, unde efortul se depune spre exterminarea unui dușman.

Prin o comparație cam îndrăzneță, am putea să ne convingem că mijloacele de luptă pe cari le întrebuințează unii din comandanții frontului politic din țara românească, sunt de multeori mai criminale decât cele obișnuite într-un adevărat războiu. Se'nțelege nu este vorba aici nici de tunuri, nici de gaze asfixiante — ci de armele care asfixiază viața noastră publică, creindu-i un subnivel de moralitate care ar putea avea urmări mai dezastruoase decât un războiu, în sensul vulgar al cuvântului.

Cari sunt aceste comandamente de unde se propagă atmosfera viciată de corupție, jaf și cinism? E mai mult decât clar și stereotip răspunsul: *partidul liberal și averescan*. Par'că văd surâsul sarcastic al unor hoșorogi din rândurile acestor partide, cari și-au pierdut orice busolă de bun simț în viață și pentru care cuvintele de moralitate și cinste sunt noțiuni desarte de sens, repudiate sau în cel mai rău caz răstălmăcite.

Pentru acești indivizi cinstea și morala se confundă cu purgativele cari le ușurează digestia după o supraîncărcare a stomacului cu icre negre și salată de boeuf! De aceea am considerat cele mai multe manifestări ale partidului liberal abjecte, ticăloase, scabroase. În cortul țiganilor lui Kirițescu, nici n'ai ce aștepta în afară de ticăloșenie și corupție! Umbra lui Tancred a trecut omniprezen-

tă peste tot, lăsând în urmă o atmosferă de penibilă răsturnare morală a conștiințelor și a caracterelor.

De sigur printre urâtele arme ale imoralității liberale, se numără în rândul întâi: *duplicitatea*. Adecă politica mișlească deghezată, una în public alta acasă, atitudinea scârbăvnică cu două fețe, pe care au luat-o aceste partide față de diversele probleme de stat. Cazurile abundă nenumărate pentru ilustrarea acestei dureroase constatări. Ne mărginim însă la cel mai recent: *atitudinea opoziției față de actualul guvern*.

Pe față, în public și pe stradă, liberalo-averescanii fredonează ritoși că guvernul nu mai poate face față situației, că nu mai are încrederea factorilor constituționali — iar acasă, la cluburi și în conștiința lor se tânguie că guvernul îi terorizează, că guvernul e revoluționar și nu vrea să plece. Părerea noastră e că opoziția actuală nici nu dorește plecarea guvernului, fiind convinsă că un guvern liberal sau averescan pe lângă că ar fi imposibil de imaginat, ar fi și mort în fașe prin neputința de a face față evenimentelor grele ale zilei. Atunci? La ce se reduce agitația liberalo-averescană? La un simplu joc de intimidare în public și la un sinistru bocet între ei. Ceeace însă pentru noi închide o deosebită semnificație, de lipsă totală a cinstei și a bunului simț.

Cum am subliniat însă la început pentru partidele „istorice” valorează prea puțin aceste noțiuni „burgheze”, dl Vintilă Brătianu pare mai mult un pseudo-burghez, decât un burghez veritabil! Dar poate tocmai de aceea repudiază moralitatea celor pe o scară mai ascendentă decât dsa!

EMIL TELEACU.

O măsură drastică dar necesară.

Se svonește și svonul pare de astădată că în curând va fi realitate că guvernul va declara vacante mandatele deputaților liberalo-averescani retrași din parlament.

Măsura e adevărat pare întâi ca un gest de energie, dar ea disecată în adâncul ei, apare complect logică și necesară.

Pentru că chiar din punct de vedere constituțional studiind problema, este absolut neadmisibil ca unii delegați ai națiunii — după ce au fost trimiși în Parlament ca exponenți ai poporului să părăsească acest parlament pe motivul pur și simplu că nu le convine guvernul Maniu și legea administrativă.

Dar bine, n'au participat liberalii în recente alegeri județene și comunale tocmai pe baza legii administrative?

Deci iată că motivul retragerii e altul, ușor de ghicit. Liberalii n'au curajul să stea și să discute în Parlament unde se vorbește în fața țării și a lumii, procesul istoric dintre ei și țară. Liberalii fug în neputința lor de lumina controlului public și de sancțiunea imediată a opiniei publice, retranzându-se în memorii schiloade, în adjective și propoziții agramatice.

Dar alegătorii care cu toate păcatele lor i-a trimis totuși pe cei câțiva (13) în parlament, ce păcat trebuie să ispășească de a nu fi reprezentați în Parlamentul țării?

Guvernul și parlamentul actual a văzut imediat anomalia juridică și morală ce rezultă din faptul că reprezentanții câtorva mii de alegători să deie bir cu fugiții și ca niște copii mofturoși să se declare supărați.

Dar pentru aceasta i-au ales? Doar pentru a-i face supărați îi puteau ajuta mai ușor prin faptul că nu-i alegeau!

Din moment ce însă i-au ales, au o stringentă datorie de a sta în parlament și de a-și spune cuvântul răspicat în chestiunile cari nu le convin.

Faptul că fug dela datorie îi definește însă penibil.

De aceea cerem actualului guvern să hotărască cu cea mai mare urgență declararea acestor locuri vacante, pentru a se înlătura anomalia, pe care partidele opoziționiste o prelungesc intenționat.

Cum în același timp poți și să fii și să nu fii deputat?

Se va vedea când declarându-se vacante aceste mandate, ce atitudine vor lua liberalii și averescanii?!

Valeriu V. Pogăceanu.

Decorare

Distinsul nostru prieten d. inginer Virgil Salvan a fost decorat cu ordinul „Steaua României” în grad de cavalier. Sincere felicitări.

„Acuza“ de azi.

Pe arena mare a politicii de Stat interne a fost de actualitate zilele trecute, despărțirea din cadrele partidului de guvernământ a dlui Constantin Stere. Antecedentele acestei demisii benevole sunt cunoscute de toți, și ea este rezultata unei pervertiri sistematice, fie a spiritului de concilianță între frați, fie a gândului de sancționare definitivă a unui caz lăsat în suspenzie cu scopul perfid de al avea în rezerva motivelor de șantaj.

Datorită unor întâmplări a căror geneză rămâne pentru politica de Stat română cel puțin juridic, necunoscută, — sentimental și illogic înțeleasă de toată lumea, — conducerea partidului naț.-țăr. a fost pus într-o grea nedumerire și dilemă. Soluția a dat-o însuși dl Constantin Stere, care-a înțeles că atmosferă provocată nu poate fi descărcată decât prin plecarea dsale din cadrele partidului. Un mobil sentimental, o durere provocată de antagonismul dintre conștiința proprie și aprecierea publică l'au determinat să se declare retras și din viața publică a Statului nostru.

Aceasta însă numai pentru un moment căci simțind un puls relativ al opiniei basarabene și o solidarizare a unor vechi prieteni de luptă cu dsal C. Stere a crezut de util să anunțe pe cât de curând reapariția sa în conducerea destinului poporului basarabean. După dsal datorită ultimelor conjuncturi fatale, basarabeni să fie angrenați cu fanatism într-o doctrină de politică țărănească, prea radicală, fără a ține cont de celelalte clase producătoare, de celelalte clase ale muncii, împrejurări de fapt conciliate atât de ideal în doctrina național-țărănistă.

Anunțarea acestei noi orientări radicale în politica de Stat și prevestirea aderării nu numai a poporului basarabean ci a întregii opinii românești, este cel mai ireal metod de prevedere politică. Guvernul Iuliu Maniu nu și-a desmintit nici o

clipă doctrina aplicată prin programul său de guvernământ. Așa cum și-a urmat drumul în guvernare partidul național-țărănesc nu s'a abătut nici o clipă. Ideala armonizare a tuturor intereselor de clasă, cu prevedere specială pentru clasa țărănească, rurală, care formează 90% din locuitorii țării, a stat neclintită pentru înlăptuire în tot cursul guvernării prezente. Proba cea mai de seamă o constituie realizarea creditului agricol. Dacă partidul național-țărănesc prin activitatea de guvernământ s'ar fi abătut dela programul stabilit, în vremuri când nu era deținătorul puterii, și în numele cărui program țara i-a acordat încrederea conducerii destinului sale, — rațiunea de existență sistându-se, s'ar fi găsit manifestări prin cari opinia publică să se declare aplicată a-i de-trage mandatul.

Realizarea și înlăptuirea strictă de program îl mențin cu putere în fruntea țării.

Partidul național-țărănesc prin activitatea sa de guvernământ n'a devenit partid reacionar, căci idealul democratic a evoluat spre înlăptuire, atât prin manifestările cetățenești, de cea mai deplină libertate cât și prin politica de oblađuire a claselor producătoare, deopotrivă. *Anumite restricțiuni exercitate, sunt mijloacele asigurării ordinii interne de Stat, sunt o localizare și stângere înțeleaptă a anumitor tendinți de subversiune.* Democrația prin natura operațiunilor, cu cari este congruentă pentru realizarea ei, are un teren de îndreptare vast, căci intrinsec se concepe o majoritate zdrobitoare din totalul membrilor unei agregatiuni sociale. În țara noastră tocmai mulțimea, clasele producătoare și muncitoare, este cea care încurajază marșul enorm de progresiv, spre o democrație integrală, ajuns pe bune drumuri de realizare în timpul guvernării partidului național-țărănesc.

ALEXANDRU A. HERLEA.

Sabotare criminală.

Frământările liberalilor din ultimul timp au depășit cadrele obișnuite ale acțiunilor opoziționiste față de partidele dela guvern. E natural ca partidele de opoziție să exploateze greșelile celor dela guvern, încercând diminuarea prestigiului adversarului în favoarea ridicării propriilor puteri.

Dar ca să abandoneze orice interes față de țara pe care vor s'o mai conducă e inadmisibil. De aceea ochiul scrutător poate să desprindă multe din aceste zbateri liberale.

În primul rând falsul patriotism din care face atâta țărăboi partidul liberal. În numele acestuia a deținut destinele țării atâția ani de zile pentru a o țări spre povârnișul prăpastiei. Și dacă puțin de sus au putut fi induși în eroare marea mulțime a cetățenilor acestei țări n'a ezitat de a reacționa, pecetluind prin dispreț unanim, faimoasele isprăvi ale asupritorilor. Și soarta li s'a părut definitiv compromisă. Primii cari au înțeles acest lucru au fost ei înșiși. Un semn că au înțeles a fost încercările disperate de a se crampona, de-a se prinde de un câț de firav fir de iarbă, numai pentru a se putea număra printre cei vii. Iată de ce liberalii au avut nerușinarea ca abia la câteva luni după isgonirea lor dela guvern, să înceapă cu tot cinismul vestita campanie de luminare a masselor, când mirosul cadavrului lor încă nu dispăruse.

Masele populare a fost prea asuprite și prea scârbite de proaspeții pocăiți pentru a se lăsa ademenite. Eșecul campaniei a fost o nouă înfiere. Și atunci în loc să-și puie cenușe pe cap și să se retragă la mănăstiri, împărțind comorile jefuite săracilor, pentru a căpăta iertare dela D-zeu și-au întezit furiile încercând noi atacuri. De data aceasta fără mască. N'au mai si-

mulat că le dau contra guvernului și s'au îndreptat direct contra țării. Au încercat cea mai odioasă și criminală campanie de a denigra țara, peste hotare. S'a opus fățis și direct intereselor mari ale țării, sabotând munca constructivă a guvernului țării, lansând svonuri false și alarmante. Au încercat să zdruncine din nou încrederea străinătății câștigată cu atâta greutate de actualul guvern, pentru a împiedica progresul nostru și a provoca iremediabila criză economică, a cărei profitori ar fi grăbit a se institui.

Și spre acest scop criminal au coalizat toate forțele oculte, și-au recrutat toți partizanii căpătuți ca să dea asaltul spre a le veni în ajutor. Au pus la cale tot felul de congrese și întruniri de protestare pentru a compromite creditul țării peste hotare și a impresiona. Și asalturile erau îndreptate numai pentru a induce în eroare streinătatea și a sabota prosperarea economică a țării. Căci o înlăturare de către alt partid a sărăciei lăsată de ei, de sigur că numai în folosul lor n'ar putea fi. Iar în țară pentru cine să întreprindă campanii? Cine ar mai putea să se încreadă în ei când ei înșiși n'au nici o credință. Iar libertățile isgonite de ei și readuse de actualul guvern le-au utilizat împotriva țării. Țara însă i-a condamnat în mai multe rânduri prin mijloace pașnice. Sunt aceste mijloace în eficace, și nu vor să le înțeleagă?... Dacă ei cred aceasta, să nu uite un lucru, că țara are fii conștii în a căror vine curge sânge adevărat, a căror răbdare nu-i bine să fie pusă la încercare. Dacă răbdarea zăgăzuită într'o bună zi, va rupe stăvilarele, atunci de sigur că puhoiul care se va revărsa, nu va întâmpina obstacole pentru a curăța țara de gunoaie.

H. Lețanu.

Eliberarea brevetelor de beuturi.

Deciziunea Ministerului de Finanțe.

Ministerul de finanțe a dat o decizie prin care reglementează felul și condițiunile ce trebuiesc a fi îndeplinite.

În comunele rurale, se vor libera de administrația financiară, după aprobarea ministerului.

Brevete cu amănuntul: a) cu tot felul de băuturi spirtoase, prin licitație, cu aprobarea comunei și prefecturii, în proporție de un debit la 100 capi de familie; b) la drum frecventat, lângă gări, fără a fi raportat la numărul populației, cu licitație; d) numai cu vin, în număr nelimitat, cu aprobarea consiliului comunal și prefecturii, fără licitație; e) brevet de sezon (1 Mai—1 Oct.): brevete pentru gări C. F. R.

Brevete cu ridicata fără a fi raportate la numărul populației: a) pentru vinuri; b) pentru orice fel de băuturi spirtoase. În comunele urbane se liberează de Ministerul Finanțelor conform art. din prezenta deciziune, următoarele brevete:

Brevete cu amănuntul pentru: a) băuturi spirtoase în genere cu amănuntul în proporție de un debit la 300 suflete; b) brevete de accesoriu: la restaurante, cafele, cluburi, cofetării, hoteluri, cazine, etc.; c) brevete de producător cu vânzarea în sticle închise afară de local în număr nelimitat; d) brevete de sezon, în grădini publice; e) brevete pentru gări C. F. R.

Brevete cu ridicata, în număr limitat: a) pentru vinuri; b) cu tot felul de băuturi spirtoase.

Actele cerute în vechiul regat sunt următoarele:

La sate: Debitantul trebuie să fie bărbat, cetățean român, să aibă vârsta de 25 ani, căsătorit, purtări bune, să știe carte, să nu fie condamnat, să nu fie falit, cu situația militară satisfăcută.

Localul, să aibă distanța de cel puțin 100 metri față de școală și biserică, să fie igienic și spațios.

La orașe: Debitantul trebuie să îndeplinească aceleași condițiuni ca și la sate, în plus să aibă avizul favorabil al Camerii de comerț și certificat dela poliție că n'a ținut casă de toleranță.

In Transilvania

Brevetele pentru comunele rurale vor fi eliberate de administrația financiară, după aprobarea ministerului. Cele din comunele urbane, vor fi eliberate direct de minister.

1. Brevete cu amănuntul: a) nelimitate (debit obișnuit-cărciumă) sau accesoriu la restaurante, în proporția de un debit la 500 locuitori; b) limitate, vânzarea cu paharul în local ca accesoriu la băcăni, bodegi, cafele, cofetării etc., fără a fi raportate la populație; c) în măsură mică, vânzarea în sticle închise cu consumația afară de local, fără a fi raportate la populație; d) brevete de sezon; e) brevete de cantină; f) brevete de producător în număr nelimitat.

2. Brevete cu ridicata în număr nelimitat: a) pentru vinuri; b) pentru tot felul de băuturi spirtoase.

Actele și condițiile cerute debitantilor sunt următoarele:

1. Pentru debitele cu amănuntul: Debitantul trebuie să fie cetățean român, major, cu purtări bune, să nu fi fost condamnat, să aibă avizul favorabil al prefecturii, pentru debitele din comunele rurale, sau avizul Camerii de comerț și al poliției pentru debitele din comunele urbane.

Localul: să aibă distanța de 200 metri față de școală și biserică la sate și de 100 metri la orașe, să fie igienic și spațios.

2. Pentru debitele cu ridicata: Solicitatorul, afară de condițiile cerute pentru debitele cu amănuntul, trebuie

să mai aibă și firma înscrisă la tribunal.

In Basarabia

În comunele rurale, brevetele se eliberează de administrația financiară, după aprobarea ministerului, iar în comunele urbane, direct de minister.

1. Brevete cu amănuntul pentru: a) rachiuri industriale, cu vânzarea în sticle închise, cu consumația în afară de local; b) rachiuri naturale, în sticle închise cu consumația în afară din local; c) vin și bere, cu vânzarea cu paharul în local; d) numai cu vin, sau numai cu bere, cu consumația cu paharul în local; e) restaurante cu tot felul de băuturi, sau numai cu vin și bere.

La toate aceste categorii de debite, legea cere ca proporția să fie de un debit pentru 150 capi de familie.

2. Debite cu ridicata în număr nelimitat: a) pentru vinuri; b) pentru tot felul de băuturi spirtoase.

Actele și condițiile ce se cer sunt următoarele:

1. Pentru debitele cu amănuntul: Debitantul trebuie să fie cetățean român, major, cu purtări bune, să nu fi fost condamnat, să aibă avizul favorabil al prefecturii, pentru debitele din comunele rurale sau avizul poliției pentru debitele din comunele urbane.

Localul, să aibă distanța de 200 metri de școală și biserică la sate și 100 metri la orașe; să fie igienic și spațios.

2. Pentru debitele cu ridicata: Debitantul trebuie să îndeplinească aceleași condiții ca și pentru, debitele cu amănuntul.

Liberare tuturor brevetelor de mai sus se va face în condițiunile legii din 21 Iulie 1929.

Cererile de brevet vor fi adresate prin administrația financiară, care va comunica solicitatorului numărul sub care a fost înaintate ministerului, iar acesta va comunica solicitatorului, numărul sub care s'a răspuns administrației financiare.

Mințiți!... dar mai domol!

Spre a umplea stomacul câtorva neisprăviți ai școlilor și a satisface anumite sanități politice — patologice ale unor preambătrâniți, vede la Cluj lumina zilei o fițuică, de o obrăznicie rară, mințind fără nji o nerușinare. E un produs al „dogmelor“ liberale unde minciuna și pervertirea adevărului e o calitate ce se recompensează gras. Așa că iar ierta, dar... Nici o limită nu se cunoaște, iată o pildă.

La șubreda organizație pe ducă a „tinerilor“ liberali — scrie ziarul neîntrecut de nimeni în minciună — au vorbit..., între alții amintește și pe un personaj necunoscut în Cluj un oareșicare **docent (!) Dr. I. Groza**.

Clujenii cunosc pe un Dr. I. Groza, bătut în alegerile trecute în circumscripția sa care însă e numai preparator la Clinica de nervi (ori psihiatrie) din localitate. Clujenii și lumea întregă mai știe că între preparator și **Docent** e extrem de mult.

Invităm dar produsul nefalsificat al minciunelor tipărite: **Națiunea** să ne spună clar: **numitul Dr. I. Groza când? și unde? a trecut examenul de Docent?**

Categoric! Pentru a fi noi medicii fiecare la locul său, nu de reputația „Națiunei“ care n'a contat și nici nu va conta niciodată. *Doctor.*

Plugari, cetiți și răspândiți
„FOAIA NOASTRĂ“
cel mai mare ziar popular

O scurtă reprivire.

Sărbătorim împlinirea alor patru ani dela întemeierea organizației „Chemarea”. Nu e cazul să ne adâncim în răsfoirea migăloasă a trecutului nostru, credem însă oportun a reproduce mai la vale așa zisul act de naștere al nostru. Reproducem în *facsimil* actul nostru constitutiv, chemarea, lansată generației tinere cinstită din aceasta țară, spre a ajuta pătrunderea istoricului scurt al „Chemării” răsărite pe urma chemării aci reprodusă, care deși când a fost lansat, n'a fost în prealabil obiectul unor discuții rigide, el totuși și până astăzi reprezintă scheletul acțiunii noastre, reprezintă aceea ce se cheamă în mod vag un program. Program fix noi n'am avut. N'am înțeles niciodată să luăm asupra-ne haina rigidă a

formelor, pentru că și în trecut ca și azi ne-a fost și este programul: „*totdeauna, cu toate puterile noastre, numai pentru binele țării și al Neamului*”.

Ori pentru respectarea unui asemenea program, nu corespunde nici un program stabilit în prealabil.

Cu toate aceste „Chemarea” lansată acum patru ani acopere pe deplin și azi o mare parte din programul nostru.

Lapidarele: „*Noi vrem*” înșiruite clar și impozant în primul act de manifestare al crezurilor noastre, vor rămânea pe veci perceptorile noastre cele mai sfinte.

Un mare gând ne frământă imediat la încheierea rândurilor

noastre. Voiam să ne facem o gazetă, care înlocuind cea mai sonoră trimbiță de argint să vestească în cuprinsul întreg al Ardealului gândul nostru și crezul nostru.

Idealismul unei tabere mari de tineri curați în fapte și gând, s'a izbit însă de stânca tare atunci, a ilegalismului Prefecturii Poliției.

Conștiința curată ne pune la adăpost de orice frică a răspunsului nostru la un abuz, și am eșit în foaie volunta.

În scurtă vreme însă am frânt cătușele rușinoase ale abuzului și ziarul „Chemarea” în scurtă vreme și-a luat zborul spre culmile cele mai ideale spre cari poate tinde un grup de tineri, cărturari, grupați în jurul lui și aruncați poate

unii prea de vreme în tabăra politicianistă, împinși de grija cauzată de o tradare de o rară murdărie.

Cei ce au tradat partidul care reprezintă singur și în mod exclusiv țara, ca recompensă a trădării fraților lor din acelaș, partid își purtau trudite trupurile prin fotolii ministeriale. Ei erau aceia de cari atârna totul în țară, deci și noi. I-am ignorat, când dispuneau abuzivi. Au pornit în contra noastră atunci avalanșa persecuțiilor. Le-am înfruntat.

Am trecut peste multe.

Am înregistrat izbânda din 10 Nov. 1928.

Luptăm!

Și vom lupta neobosiți sub acelaș steag sfânt și tot pentru aceleași scopuri mărețe.

Pe cei cari vor greși, ori unde s'ar găsi ei, îi vom identifica și trata în consecință.

Chemăricește!

Cluj, 5 Aprilie 1926.

FOAIE VOLANTA

CHEMAREA

TINERIMEI ROMÂNE

Sub acest titlu va apărea la Cluj — când poliția va binevoi să permită — un ziar bisăptămânal al tinerimei grupate sub steagul Partidului Național.

CHEMARE

Către tinerimea română

FRAȚILOR!

Dealungul veacurilor de robie neamul nostru, cu voința tenace a obijduitului a urmărit o stea călăuzitoare: UNIREA TUTUROR ROMÂNILOR. Conștiința de neam și mândria de român ne-a înarmat mintea și brațul. Din viețile măcinate în lupte seculare, din sângele românilor scurs în țărâna patriei mame idealul nostru, a luat ființă. Suntem astăzi stăpâniii destinelor noastre!

Din faptul unirii am așteptat ca progresul și tăria să se înstăpânească în viața poporului nostru, am așteptat ca la porțile Orientului să răsară un Stat demn de luptele și jertfele înaintașilor, unit și înalt în viața lui de Stat, puternic înlăuntrul și considerat în afară.

Realizările întârzie însă să vie.

Scăpați de tirania domnirilor streine n'am scăpat de tirania conștiințelor adulterate. Viața noastră din zi ce trece, se îmbracă în zdrențele rușinoase ale sărăciei.

Țărâtimea noastră, talpa țării și izvorul nesecat de energii — fără sprijin material, — încărcată peste măsură cu sarcini, brutalizată de administrație, batjocorită în alegeri, fără puțință de a-și vinde rodul muncii cum s'ar cuveri, este expusă unei sărăcirii continue.

Funcționarea noastră din ce ar trebui să fie, o clasă mijlocie cu o putere socială, trăește într'o mizerie materială și fără voia ei este împinsă de mulțea la căștigarea pâinei neîndestulitoare prin călcarea conștiinței și a datoriei. Cei eșiți la penzie sunt lăsați pe drumuri cu familiile lor peritori de foame.

Armata, fala țării și a neamului nostru, suferă de aceleaș neajunsuri, trăind în mizerie și nemulțumiri.

Jaful în banul public e o dogmă, iar munca cinstită este izgonită din viața noastră de Stat. Legalitatea e numai o dorință și domnește în schimb bunul plac și abuzul. Legile se votează numai pentru a fi călcate.

Intemeiatele dorințe ale provinciilor sunt stigmatizate ca tendințe regionaliste.

Prin silnicirea în opinia masselor a deosebiriilor confesionale, neexistente în crezul poporului, se zdruce adevărata credință se înveninează sufletele, ușurându-se munca destructivă a sectelor dușmane nouă.

În loc de legalitate abuz, în loc de cinste imoralitate, în loc de muncă dorință de căpătuială și parvenire, în loc de viață frățească, discordie și ură.

Peste tot domnește nesiguranța și neîncrederea în viitor, iar prostituirea conștiințelor în masse este fenomenul începutului de dezastru.

Autoritatea Statului este redusă la strălucirea balonetelor și abuzurilor fără sfârșit.

Fraților! Toate semnele ne arată, că trăim o epocă, ce a dus în trecut atâtea State la sbuciumări sociale, cari pe urmă au răsturnat clasele și sistemele, cari au guvernât contra voinței și intereselor masselor populare.

Ne găsim înconjurați de dușman, deci nu ne putem permite luxul de a guverna după metode, cari duc la dezastru. De vom dăinui în starea de azi, încet, dar sigur o familie a latinității își va găsi mormântul la porțile Orientului.

Noi credem însă în puterea de viață și în misiunea istorică a neamului nostru.

Am așteptat cu încredere ca odată cu întregirea neamului să se înfăptuiască un regim democratic desăvârșit pe toate terenurile vieții publice.

În fața ultimilor evenimente politice însă, cari au izbit cu atâtea brutalitate în speranțele și credința noastră într'un viitor mai bun al țării:

Nu putem sta nemișcați!

Nu putem sta cu brațele încrucișate la răstignirea neamului nostru.

Nu putem privi fără îngrijorare în fața stărilor, ce se creiază cu gândul de a se perpetua în țară, pentru că ele produc dezagregarea sufletului românesc și sapă inconștient groapa acestui neam sortit la o viață mai bună.

(Continuare pe pag. IV.)

FRAȚILOR!

(Continuarea din pagina III-a)

Noi vrem refacerea morii și politică a țării.

Noi vrem desăvârșirea unui naționalism integral

În loc de agitarea confesionalismului, pentru creierea de pedestaluri și justificări politice, noi vrem o viață religioasă adâncă și armonie între confesiuni.

În loc de validare politică prin compromisuri de conștiință și oportunism, noi vrem caractere constante.

În loc de siluirea voinței poporului, noi vrem legalitate și administrație cinstită.

În loc de alegeri prin violențe și fraudă, vrem manifestarea liberă a poporului.

În loc de căpătuială politică, noi vrem validarea elementelor cinstite din toate provinciile.

FRAȚILOR!

Generozitatea și lupta desinteresată pentru scopuri înalte a tinerimii, a creat progresul tuturor popoarelor. Noi, cari nu am militat în politică, avem astăzi datoria să intrăm în șirele luptătorilor adevărați pentru consolidarea țării. Cei cari v-ați făcut datoria față de carte și cultură, veniți să ne facem datoria față de țară.

FRAȚILOR!

Ne cheamă la datorie figurile mărețe a înaintașilor noștri, nemuritorii fii ai neamului de dincoace de Carpați, cari în vremuri grele totdeauna au știut să se jertfească pentru neam și să se pună în slujba ideilor mărețe a egalității, dreptății și a libertății.

Ne cheamă la datorie umbra bravilor români tineri și b trâni, cari în războiul mondial și-au vărsat sângele pentru înfăptuirea idealului nostru murind pentru libertate și unitatea națiunii, înaintea memoriei cărora s'a închinat cu smerenie marea Adunare națională dela Alba-Iulia.

Veniți cu toții, tineri de bine, în luptă în rândurile noastre.

Prin unirea forțelor să dăm ajutor partidului național, ca adevărații lui conducători, cari niciodată n'au părăsit steagul, să ducă la izbândă mărețele idei, salvatoare pentru neam și țară.

Cluj la 5 Aprilie 1926.

Dr. Cornel Anca, dr. Emanuel Anca, dr. Virgil Baican, dr. Paul Boila, Petru Bortez, Emil B eban, Gheorghe Chișiu, dr. Iușiu Coroian, Francisc Cosma, dr. Ioan Danicico, dr. Cor el Domșa, Emil Domocoș, Victor Dragoș, Alexandru Elecheș, Victor Filipan, Teodor Georgiu, docent dr. Ion Goia, dr. Eugen Hațieganu, prof. Simeon Hațiegan, A. Horga, dr. V. Ilea, Emilian Iacob, docent dr. Mihail Kernbach, dr. Flaviu Laurențiu, Miron Mărie, Iosif Micșa, dr. Valeriu Micușan, Ioan Moldovan, dr. Augustin Mureșan, dr. Sabin Mureșan, Anton Mera, dr. Octavian Oniga, Emil Oțoiu, Petre P. Pașca, Pavel Pavel, dr. Ioan Pescariu, dr. Ioan Pinteș, Vasile Pinteș, Ioan Plăian, dr. Alexandru Pop, Aurel Pop, dr. Emil Pop, dr. Nicolae Pop, dr. Luiz Munteanu, dr. Liviu Pop, Victor E. Pop, dr. Adam Popa, Arghir Popa, dr. Gheorghe Popovici, dr. Ion Prodan, Guido Quai, dr. Pompei Rachișan, dr. Maximilian Săvea, dr. Ioan Sima, dr. Virgil Stan, dr. Florian Cocian, dr. Antoniu Schaum, dr. Pavel Siliartău, dr. Liviu Telia, dr. V. V. Tilea, dr. Vasile Tudor, Alexandru Tufan, Mircea Vaida-Voevod, Ni olae Vidighiu, Petru Vlad, dr. Alexandru T. Mureșan, Aurel Vaida-Voevod, Basil Ternoveanu, dr. Ioan Marta, Dimitrie Roman, Ioan Pop, Gheorghe Dragoș, Ioan I. Mureșan, Iosif Bancu, V. Mihali, Traian Nașcu, Ing. Iustin Nicoară, Ing. Ilieșu Corlan, Ing. Gheorghe S'anciu, Stoican Ioan, Petri Virgil, Nicolae Bodea, dr. Pompiliu Simonetti, Ioachim Totoianu, Nicolae Popovici, Emil Nicoară, S. Comănescu, Romul Simon, Ioan Pop, Vasile Gheție, Petran Victor, dr. Victor Radulescu, dr. Iosif Körner, Victor Onișor, Eugen Barbu, Ing. Iustin Nicoară, Ing. Ilieșu Coriolan, dr. Muntean Louis, dr. Florian Cocian, dr. Cuza I. Surdu, Druga Gheorghe, Dan Elexe, Oana Alexandru, Wonesch Maximilian, dr. Teofil Dragomir, dr. Keuces Mihai, dr. Coriolan Russu, Iuliu Morar, Iosif Ilea Simion Ciortea, dr. Constantin Hada, Ioan Giurgiu, Ștefan Piteș, Ovidiu Popescu, Vasile Roșca, Gheorghe Tarină, Andrei Russu, Enea Hulea, Ioan Măxa, Alexandru Oltean, Valer I. Moldovan, Ioan Popa, Inginer Bosdoc, Liviu Russ, Sabin Anca, Aurel Mureșan, Vasile Chirtop, Ilie Popa, dr. Victor Petean, Aurel Stoica, Ioan Martalogu, dr. Tutor Dan, (Bistrița-Năsăud), Gheorghe Tite, Vasile Bell, Victor Belciug, Gheorghe Cadar, Romul Nagy, Aurel Buteanu, Ionescu Ioan, Victor Bochiș, Eugen Moga, dr. Pavel Gălan, dr. Ioan C. Cadariu, Coriolan Broșteanu, Gheorghe Brariu Alexandru Mlovoi, Traian S. Covaciu, Virgil Salvan, Ion Călușeriu, Augustin Pop, Zeno Rozvan, V. I. Pop, dr. Victor Marcu, Romul Stăncel, Adrian Zach, Emil Tamaș, Lupușiu Ioan, Gheorghe Cosmuța, Eugen Filip, Demetrie Cionca, O tavian Cionca, Marius Pop, (Năsăud), Inginer Ioan German, Petru Păicuț, Sabin Baciu, O. Balint, Alexandru Șotropa, Gheorghe Erdélyi-Ardeleanu, Remus Cioflec, dr. S. Oroș, Emil Neamțu, Gerge Suci, și alți zeci de aderenți sosiți în ultimul moment.

Tineretul închinat?

Așa numește un gazetar tineretul intrat în partidul național-țărănesc, unul din acei gazetari cari știu tot și nu cred în nimic.

După mintea și imaginația unora gândirea și acțiunea tinerească nu trebuie să se oprească în hotarul unei discipline și al unei doctrine politice ci se cuvine să surde în sferele chimerice ale abstracțiunii, ale nedefinitului, pe deasupra și împotriva realității, imbinând vagul unor idealuri obscure cu sgomotul unor manifestări dezordonate tolerate de zămbetul protegitor al celor vârstnici.

Domnule gazetar, o asemenea tinerime nu ne trebuie; ea putea fi probabil bună pentru anii tineretelor dtale apuse. Noi vrem o tinerime cu mintea coaptă din vreme și care să priceapă și să simtă cât mai curând pulsul și ritmul vieții sociale. Tineretea cu capu'n nori prelungită până spre patruzeci de ani noi o repudiem. Astăzi, în capetele tinere se face ziua mai de vreme decât în timpul dulcei și suavei dtale tinereți. Azi n'avem timp de pierdut; societatea, viața ne pun sub ochi probleme serioase, grele.

În luptă se cuvine să intrăm cu armata tare a unei convingeri, cu lumina puternică a unei anumite idei. Altfel pierdem lupta, rămânem codoși, în rând cu istoviții vârstei dtale.

Socotești că național-țărănismul nu este, nu poate fi un ideal demn de înflăcărea și dăruirea neprecupețită a tineretii? Nu-ți place național-țărănismul pentru că îl vezi sub ochii dtale, dând piept deschis cu viața așa cum e ea. Iți plac principiile închise în kudă și pe cari să ne spui că le respectăm pentru că nu te atingi de ele.

Național-țărănismul e un mare ideal social-rural, un ideal simplu, generos, idealul unui popor de țărani.

Tinerimea găsește în el frumusețea și vraja îndemnătoare la orice avânt. Partidul național-țărănesc e doar un instrument de realizare și tinerimea se închină idealului, nu partidului, acceptă disciplina aceasta fiind convinsă că numai organizată poate câștiga bătălia.

Că partidul ori guvernul lui pot greși, se pot abate uneori din anumite căi principale, nu tăgăduim. Noi, însă, nu facem spîșerie politică ci operă de sinteză; noi veghem, da, însă nu ne bocim. Cu spîșeria și frazeologia te 'ndeletnicește dta.

Tinerimea să aibă un ideal politic, suflet curat și hotărâre; tinerimea să nu fugă de politică, să opună politicii rele politica ei cea bună. A băguit destul și de prisos. Să ia taurul de coarne, să se asvârle idealist în valurile grele ale vieții, să lupte în viață și pentru viață din ceasurile timpurii ale răsăritului până'n apusul îndepărtat al bătrâneții. Și la so-coteala cea mai de pe urmă, păgubășul vei fi dta dle gazetar și cei cari cred la fel; și dacă veți fi mulți va păgubi națiunea și nu veți fi iertați tocmai pentru că nu ați știut să vă închinați".

VICTOR JINGA.

Balul nostru

Deși au trecut mai multa săptămâni dela reușitul bal al „Chemării” răscum-părările de bilete de onoare continuă a veni pe adresa noastră.

Donatorilor de mai jos le mulțumim încăodată și pe aceasta cale:

Dr. Mihail Pop adv., deputat, Satu-mare Lei 500.—

Păr. Dr. Macaveiu canonic Blaj Lei 500.

Așa s'a întâmplat și în anul 1926 când, conform acestei tradiții, prin întâmplarea dureroasă a așa numitului „fripturism” era amenințată viața politică cu o dezechilibrare morală. Ca o reacțiune morală politică, s'a realizat înjghe-barea generației tinere de atunci, într'un mănunchi, sub numirea „Chemarea” care din 1926 duce alături de conducătorii actuali ai partidului național-țărănesc, lupta pentru emanciparea politică a întregului popor român, tot așa cum o duceau mai demult pentru emanciparea națională a poporului român din Transilvania și Ungaria. (Apl. pe băncile majorității).

Dintr'un discurs al dlui Prim-Ministru IULIU MANIU.

VIAȚA CLUJANĂ.

Pe ziua de 1 Aprilie a părăsit Comanda Corpului 6 Armată, fostul titular dl General de Divizie *Dănila Papp*. Distinsul militar, care în lun-ga-i carieră militară a fost expresia cea mai fidelă a militarului trup și suflet, ajuns la limita de vârstă, fixată de legile țării, a intrat la pensie.

Valorile strălucite ale armatei noastre în urma plecării dlui General Papp s'au redus cu unul, în schimb lumea ne-militară a câștigat o personalitate uriașă, un cetățean nou, de un puritanism, și patriotism intran-sigent. Sperăm că dl General Papp, uzând de acel nesecat izvor de rezistență din care alimentându-și sufletul s'a ridicat la culmile mândre ale carierei sale militare va ști să renunțe la dealfel binemeritata-i odihnă, și va ocupa un loc de seamă în acea tabără a luptătorilor ne-militari din această țară, cari fără deosebire de vederi politice îl așteaptă cu brațele deschise ale sufletelor lor.

Noul Comandant al Corpului 6 Armată, evident nu putea fi o persoană

ale cărui calități să difere mult de cele ale antecesorului.

Și el a fost găsit în persoana Dom-nului General de Divizie *Alexandru Hanzu*, ostaș dotat cu o mulțime de virtuți militare și cu o strălucită pre-gătire științifico-militară.

Ne mai părăsește un general. Un militar care pe timpul stării de ase-diu, avusese un însemnat rol în mer-sul lumii civile, prezidând cu tact și inteligență unanim atunci de toată presa din Ardeal, marele proces al comunistilor, desfășurat în fața Consiliului de război din Cluj. E dl General *Aurel Păcala*, superiorul sever, dar bun, militarul încălzit de o rară disciplină militară, care însă totatunci e și camaradul cel mai bun al tuturor cari poartă uniforma țării.

Iubit de toate păturile sociale din Cluj, dl General *Păcala* părăsind Brigada din Cluj, trecând la Sibiu, lasă aici regrete unanime.

Societatea românească din Cluj, îndeosebi, nu-l va uita.

Scrisori din Roma.

Nu de mult sosise într-o seară liniștită în portul din Genova un „yacht” având un nume care nu prea are mult comun cu infinita cantitate de apă, al cărui rob și supus e și pentru umilirea căreia a fost zidit. „Yachtul” poartă un nume straniu: „Electra”, proprietarul yachtului însă are un nume cunoscut și plăcut: Marconi, chiriaș unic și permanent al „Electrei”. Yachtul trebuia să rade în tăcere toate capriciile și pe cele mai exagerate ale dlui Marconi, totul ce neașezatulul proprietar îi trăsnește în cap... până și să aprindă el 2000 becuri electrice instalate în corpul Primăriei din... Sidney (Australia) și tocmai de pe spatele bietului „yacht” izolat de lume între infinitul de apă și infinitul cerului. Și bietul „yacht” s'a supus și la acest „capriciu” al dlui Marconi, care în lipsă de ceva mai bun de făcut... a trimis curent electric aprinzând 2000 de becuri la o distanță de 42.000 kilometri.

Bietul „yacht” *Electra!*

„Italia e fascistă!” fascismul e Italia”. Putem alege alternativa care ne convine. Dl Mussolini ne acordă acest privilegiu ba îl acordă chiar și confrăților săi de pe Peninsula Apeninică, fără a-i pedepsi.

Așa e va-să-zică cu Italia și fascismul.

Ei și acum altceva. La Bolzano, adică în acele părți împănate cu elemente eterogene, cari deși nu sunt urmași deai românilor totuși sunt supuși Duceului, și pentru adnexarea căror părți s'au jertfit atâtea vieți italienești, elementele eterogene — neitalieni — de acum începând pot fi primiți și ei în rândurile fascismului!!! Dar numai acolo.

„Italia e fascistă” — se spune. Eu corectez: „italienii sunt fasciști”. „Fascismul e Italia”. Nimic de spus.

Oamenii secolului nostru nu încap de nimic. Biblioteca uriașă a Vaticanului își durmea somnul ei liniștit. Abia ici colo câte un prelat, câte un călugăr, câte un savant îi mai deranja somnul. Dar nemiloasa civilizație modernă, nu prea tradiționalistă nici dealtfel pune capăt somnului lin al bibliotecii. Istoricii tuturor Statelor cu cultură mai pronunțată pătrunzând la Roma, s'au adunat la un mare sfat pentru studierea unui plan de atac concentrat îndreptat contra Bibliotecii Cetății Sf. Părinte al Catholicismului. Adunați sub președinția fostului ministru al învățământului dl Fedele, se hotărăște coordonarea cercetărilor științifice, repartizându-le pe teme, naționalități, și specialitate. Pe noi Români, la aceasta consfătuire de înaltă aristocrație intelectuală ne-a reprezentat dl prof. Aurel Decei.

Acum au început la Napoli în localul Institutului Regal de Medicină ul Muncii (lucrului) cursul menit a furniza țării o nouă: *medici sportivi*, adică a unor doctori cari vor profesa ca specialiști pe teren sportiv. Cursurile vor fi ținute de cei mai distinși profesori dela Clinicile italiene. Contimporan cu aceste cursuri au loc totacolo și cursurile pentru *medicii de fabrici*, organizat sub tutela ministeriului Corporației.

Archiducele Iosif, sau zis pe întelesul general: „Jozsef főherceg” în timpul din urmă s'a dovedit a fi un pasionat prieten al italienilor. După ce în calitate de mare comandant al trupelor austro-ungare pe frontul italian a trimis pe ceia lume mii și mii de italieni, acum în anul al 13-lea de după războiu s'a prezentat la Mecca italienilor la Roma spre a încununa mormântul unuia dintre cei morți în fața lui; al unui erou al celui mai sfânt dintre ei al: *Celui Necunoscut*. Tricolorile stropite acum 13 ani unul de sângele celuiilalt, astăzi sunt curate: nici un strop de sânge

nu e pe ele, care ar putea reimprospăta tragedia acoperită azi de vâlul unui număr fatal de ani, culorile naționale încrucișate în miraculoasa înțelegere cordială, se preling frumos dealungul floricelelor nevinovate din cunună, menite a înveseli atmosfera de plumb când cel ce a comandat moartea, încununează în atmosferă sărbătorească pe cel care uzi... simbolizând zecile și sutele de mii de frați de jertfă... privesc totul... dela Dreapta Tatălui și citesc de acolo... neînțelegători cu ochii sufletești inscripția de pe panglicile Archiduciale care spune, eroilor morți în fața trupelor Alteței Sale acum 13 ani: „*Te-am văzut, cu profundă admirație, luptându-te și murind eroic*”.

„Ce nu aduce anul, aduce...”

Cu greu s'au terminat și lucrările de totalizare a personalului misionar, aparținând Bisericii Catolice din Roma. Numărul total al misionarilor (preoți, episcopi, frați, ajutoari, catechiști, călugărițe, maestrii etc.) s'a urcat la 163.615, dintre cari 281 episcopi, preoți indigeni (negrii, galbeni etc...) 4305 inși, preoți misionari detașați 8038. Medici misionari 225. Au în total 3635 parochii sub conducere și 46.465 stațiuni misionare de gradul unu și doi. Numărul bisericilor și cupelelor lor e 45.826. Personalul vine crescut și educat în 31.418 instituții în 5 universități, 309 seminarii preoțești, 117 școli superioare, 156 școli normale, 836 școli profesionale etc... Numărul total al elevilor înscriși — de ambele sexe — e în total 1.521.710. Misionarii conduc 691 spitale cu 283.503 bolnavi, 1848 farmacii, 1525 azil de copii cu 81.240 orfani, 299 case de bătrâni, cu 11.332 bătrâni, 81 de azile de leproși, 134 alte instituții caritative similare cu 9966 internați și au 154 de tipografii. Dintre misionari 1056 preoți se găsec în misiune de mai bine de 30 ani.

Niște întreceri originale, concursuri specific fasciste a îmbogățit istoria plină de surprize interesante ale Regimului. A început Campania de apăsare a prețurilor mărfurilor de prima necesitate. Astfel cafeaua a fost redusă cu câte 2—3 lire la kg., zahărul cu 10—20 centime. Lavina concursului a format-o un decret regal care sugera aceasta, dar rivalitatea dintre orașe a creiat o hartă nouă, răsărită pe urma lavinei, care a trecut prin țara întregă, harta prețurilor, — uzi e cea mai cercetată și studiată hartă.

Și încă ceva.

Azi aici nu mai se zice: „spune-mi cu cine te însoțești și-ți spun cine ești” ci: „spune-mi cât costă la voi cafeaua, zahărul... etc... și-ți spun ce plă...titi.

A. BIHOREANU.

DI Dr. Victor G. Cădere,

Decanul Academiei de Drept din Oradia a fost numit în înalta demnitate de Secretar General al Ministeriului Dreptății. Distinsul profesor și neobositul deputat de Bihor a ajuns astfel la un loc de unde își va putea continua munca neprihănită, cu care a înțeles să se distingă în totdeauna între oamenii săi.

Noi îi urăm din suflet afirmarea acelorași calități pentru care l-am stimat în mod deosebit întotdeauna.

„Chemarea”

Ce a fost săptămâna trecută?! — frați plugari!

În Capitala țării, la București iarăși a fost fierbere mare zilele trecute. În țară nu s'a întâmplat nimic extraordinar. Acolo în satele voastre liniștite și pacifice, în acele mici dar multe și sărace cetățui ale neamului românesc, în care voi vă trăiți zilele, acolo a stăpănit aceeași liniște ca și în trecut. Nu tot așa în acel furnicar mare de oameni, care-i fruntea țării: Bucureștii. Acolo oamenii mai au vreme și de a face rău și când nu-i. I-l fac anume și cu de-asila. Și cine-l fac? Aceia cari zece ani de zile au făcut cu țara aceea ca și cu moșile lor câștigă cine știe cum: au stors-o de orice bogăție, iar acum când țara întreagă se ridică în contra lor și îi acuză acuma din vinovați, ce sunt ei invinovățesc pe alții. Tot acei oameni, cărora se mulțumește sărăcia fără margine din țară, tot acei răi români (Românul bun face numai bine țării sale) cari se ascund sub numele de liberali și averescani, tot aceia, au ghicit și scos din cazanul satanei încă ceval Cazanul satanei e vorba marelui învățat român dl Iorga, care a spus că liberalii și averescanii fac politică înfruptându-se din cazanul Satanei. Apoi ei săptămâna trecută iarăși au scos ceva din cazanul lor, au scos așa zisa chestiunea Stere. Dl Stere un fruntaș basarabean, despre care se spune că în vremea războiului din urmă, împărțind soldaților români ziarul său „Lumina” ar fi făcut prin aceasta un rău țării. Pentru aceasta el vecinic a fost atacat. Mai zilele trecute sărbătorindu-se la București alipirea Basarabiei la România, a fost pomenit și numele dlui Stere. Dintre cei cari erau de față au plecat numai decât dela sărbătorire trei generali. Era în dreptul lor. Dar liberalii s'au grăbit să bage și chestiunea aceasta întâmplată în jurul numelui dlui Stere, în cazanul Satanei, unde fierbându-o, au scos... că guvernul Maniu trebuie să plece!!

Adica pentru un lucru așa de neînsemnat pentru țara mare, cei mulți și

indeosebi pentru voi plugarii dela sate, care dela acest guvern așteptați încă așa mult, pentru un așa lucru să fie scos dela cârmă un guvern ca și acesta, care este al plugarilor și pentru plugari în primul rând.

Iată pedeapsa pentru care vinovați sunt acei puțini cari au votat cu partidele slabe ale opoziției, cu liberalii și averescanii. Pedeapsa e a țării întregi, căci dând ei putere câtorva nevrednici liberali și averescani, aceștia își îndreaptă activitatea pe tărâmul sterp al unor lupte prea îndepărtate de aceea ce formează interesele adevărate ale țării. De vină sunt dușmanii noștri ai național-jărâniștilor, cari nu lasă în liniște guvernul ales de țară și pentru țară și oricâte ori face un bine, trebuie să-și piardă vreme multă până pune din calea lui pe care-l împinge sufletul și gândul lui închinat cu smerenie neamului românesc, pe toți dușmanii lui, cari prin ceea ce au făcut și fac, au făcut și fac de multeori mai mare pagubă decât dușmanii de peste graniță.

Săptămâna trecută precum vedeți frați plugari în țară nu s'a întâmplat nimic. Bucureștii totuși au clocotit de ura neputinței liberalo-averescană; iar țara — biată — nu știe că ce a păcătuit, că Dzeu i-a dat și așa răi copii, cum sunt aceia cari nu încap nici de acest guvern ieșit dintr-o luptă și suferință grea de zece ani, eșit din voiața sfântă a poporului care ca și unul l'au învrednicit cu toții cu încrederea lor.

Încercarea liberalilor din săptămâna trecută să incurce ițele țării nu e prima nici cea din urmă, ei mereu bagă lemne sub cazanul Satanei, dar cine știe cât de apropiată e zina când lăturele ce au fierit acolo se poată răsturna pe ei, cine știe dacă nu mâine sau poimâne nu se vor opări!

„Cine cu Satana se întovărășeste, nici odată nu ști ce pățește.

SANDU BEIUȘANU.

Și-au pierdut capul?

Svârcolirile și pornirile recente ale opoziției liberalo-averescane denotă o maladie stare dacă nu de demență cel puțin de complectă zăpăceală.

D. General Averescu agățându-se ritos de formula „îvingem sau murim” atacă în modul cel mai nesocotit Inalta Regentă.

D. Vintilă Brătianu, proaspăt revoluționar declară solemn că nu se va supune legii pentru apărarea creditului țării.

Înainte de plecarea sa în Italia dl general Averescu s'a întâlnit cu dl Vintilă Brătianu și au căzut imediat de acord asupra *atitudinii anarhice* pe care s'o ia împreună împotriva răsturnării guvernului, cu orice risc și pagubă pentru țară.

Bine, dar ce nenorociri s'a abătut pe capul acestor domni? Ce vreau? Puterea? Dar n'au decât s'o obțină atunci când opinia publică le va uita trecutul partidelor lor odioase și repudiate azi de majoritatea populației țării.

N'au decât să se coboare în mijlocul poporului și să-l „convingă” că fericirea pentru țară o poate aduce singur partidul liberal sau averescan și dacă va mai fi vre-un credul să-i creadă. să adâncească această propagandă de „luminar” a masselor. Dar până atunci și până când știu că n'au ce căuta în mijlocul poporului care-i urește, să caute întâi să se poacăiască decât să se compromită prin acțiuni dubioase și mai mult.

Căci ne întrebăm pur și simplu: cum vrea d. general Averescu, care e în conflict cu poporul și acum și cu Inalta Regentă, să obțină puterea? Dela cine și prin cine?

Dar dl Vintilă Brătianu ale cărui raporturi cu poporul și opinia pu-

blică nu sunt deloc mai strălucite? Mai ales acum după ce declară ritos că nu va respecta nici legea creditului țării. Căci e absolut indiferent care lege n'o respectă dl Vintilă Brătianu! Legea cutare sau cutare.

Esential e că dl Vintilă Brătianu nu respectă legea!!

Care ar fi deci îndrituirea acestui om de a pretinde puterea? Nici una.

Căci s'a eliminat singur atât dela sprijinul poporului cât și dela principiul suprem al legalității, care impune dela început al un pretendent al președinției de consiliu să fie un om cu *respect față de lege*.

Acesta ca o condiție sine qua non.

Atunci? Atunci cum vreau acești domni să obțină puterea? Prin revoluție? Lovitură de Stat?

Dar să fim serioși. Cine ar fi aventurierul care să urmeze pornirile donchișotești, dictatoriale ale dlui Vintilă Brătianu sau general Averescu?

Pentru a inaugura o dictatură trebuie întâi de toate: *un om*. Dar nu-l vedem nicăiri. Si mai trebuie să anume condiții de mediu ambiant propice unei stări extraordinare.

La noi, nu vedem nici aceste condiții.

Iată dar cum svârcolirile maladele ale celor doi șefi — poartă în ele rodul fatal al neputinței. Păcat de atâta furtună, într'un pahar cu apă!

Cețiți și răspândiți
„CHEMAREA”

Sărbătorirea împlinirii a lor patru ani dela fondarea organizației „Chemarea”

La 5 Aprilie s'au împlinit patru ani de când un mănunchiu de tineri intelectuali, sesizându-se de gravitatea excepțională a unor acte politice comise de trei ardeleni în contul și dauna Ardealului și a Țării, au lansat un apel de solidarizare. Au lansat acea neprețioasă Chemare, la care răspunzând numai decât mulți tineri curajați în gând și fapte a luat naștere organizația „Chemarea”.

Acest eveniment norocos pentru țara întreagă și îndeosebi pentru Ardeal, în care s'a zămislit un curent nou adânc moralizator, un curent tineresc gata de jertfe pentru binele țării, gata de luptă grea pentru îndreptarea marilor păcate ale celor răătăciți și consecințelor actelor lor funeste, urmând inevitabil din tradaarea politică de o rară mășăvenie, acel curent trebuia sărbătorit demn. Și el a fost sărbătorit. La Cluj ședința jubilară a fost onorată de prezența alor doi mari prieteni ai tineretului, actualmintele ministri dl *Dr. Vaida-Voevod* și dl *Dr. Valer Moldovan*.

Prezența dlui *Vaida-Voevod* între noi aceia, cari considerăm organizația noastră ca o părticică din sufletul vecinic tînăr a fost pe lângă o plăcere deosebită și o ocazie binevenită de a primi informațiuni precize dela unul dintre cei mai competenți bărbați ai neamului, care anume e rostul nostru, ai slujitorilor devotați ai democratismului față de acest unic curent sănătos a pune temelii noi, solide țării noastre care curent însă numai atunci poate aduce bine acelora cari îl servesc, dacă-l onorează întocmai și nu se abat dela marile perceptive ale lui.

Ședința festivă a fost onorată pe lângă cei doi miniștri, și de întreg statul major, al partidului nostru. Erau de față: *Dr. Emil Hațiegan* vicepreședinte al Camerei, *Dr. Valentin Poruțiu* senator, *Dr. Iuliu Hațiegan* prof. univ. *Dr. Romul Boila* vicepreședinte al Senatului, *Dr. Zoe Gherman*, *Dr. Victor Chirilă*, *Dr. I. Goia* prof. universitari, *P. r. Dr. Handrea*, *Păr. Patriciu Curea*, ș. a... Dintre chemăriști: *Directorul* întreg în frunte cu *Dr. V. V. Tilea*, *Dr. Adam Popa*, *Dr. Sabîn Mureșan*, *I. Martalogu*, *Dr. A. T. Mureșan*, *Ing. V. Salvan*, *Dr. Cornel Anca*, *Dr. V. Jinga*, *Alex. Horga*, *B. Gruia*, *Moldovan*, ș. a., toți chemăriști aflători în Cluj.

Ședința a fost deschisă de fratele *Viorel Tilea*, deputat, spunând că apelul — Chemarea — lansată acum patru ani, fiind pornită din suflet a aflat cel mai uriaș răspuns între tineretul ardelean. E o mare izbândă morală aceasta căci farmecul ce atrăsese pe tinerii din 1926 în partidul nostru a fost lupta. Solidaritatea cea mai frățescă s'a înstăpânit numai decât între sufletele celor dintr'o tabără. Inițiativele personale la noi întotdeauna au intrat în patrimoniul colectivității spre binele ei. Dușmanii de eri, care au stăpânit țara,

cred ei că noi am uitat păcatele lor așa cum ar voi ei? Nu. Noi n'am uitat, ci trăim mereu în tradiția trecutului nostru și când își vor permite iarăși ceva în dauna țării, ei se vor izbi și de stânca crezurilor noastre puritane.

Fratele Dr. Adam Popa: Întâmpinăm o dificultate specială noi toți aceia, cari trebuie să vorbim despre o mișcare, în rândurile căreia noi am fost soldații cei mai credincioși. Pentru că vreme de patru ani nu-ți acordă privilegiul unei cronici obiective din partea celor interesați. Oratorul descrie apoi momentele m rețe ale înjghebarii organizației noastre. Tradările de atunci au avut în sufletele noastre un răsănet, care, apoi a fost transformat în beneficiul neamului nostru. Insemnătatea actului nostru — de altfel — va fixa-o în valoarea ei adevărată numai istoria. Descriind sufletul „Chemării” încheie spunând: „În 1926 am fost loviți în eul nostru ideologic și moral și am răspuns în baza instinctului de conservare al neamului nostru.

Fratele dr. Jinga aduce salutul organizațiilor frățești din Vechiul Regat. În cuvinte selecte și distinse descrie rolul mare ce-l are o organizație tînără naționalistă, ca și a noastră. Idealul politic al partidului național fiind idealul națiunii; noi avem în această organizație îndatoriri patriotice mari, și să ne nizuim a le îndeplini la culme.

Di Dr. Valer Moldovan sub secretar de Stat, își reînnoește în cuvinte emoționante tradiționala-i admirație pentru tineret.

Di Dr. Emil Hațieganu vicepreședinte al Camerei, face apologia menirii tineretului, evocând pilde frumoase din istoria antică, sfătuiră pe cei prezenți să rămână pe veci luptători neobosiți ai idealurilor naționale.

D. Dr. AL. VAIDA VOEVOD ministru de Interne arată cum a fost derutat tineretul în vechiul Regat, prin spargeri de geamuri, prin mișcări antisemite și prin himere fasciste.

Arată necesitatea tineretului în cadrele partidelor politice, precum și marele curent de simpatie și de regenerare morală pornit acum 4 ani pentru înființarea Chemării Tineretului Național-Tărănesc, în cele mai grele timpuri de criză morală.

Arată cum conducătorii partidelor politice nepopulare și aproape inexistente pentru țară, cearcă ca să inducă lumea în eroare, printr'o interpretare falsă și de reacredință a noțiunilor de democrație, precum și a libertăților presei. Insistă asupra imposibilității ideilor de fascism în România. Analizează apoi ideea de democrație, ajungând la convingerea că democrație nu însemnează nici extrema dreaptă și nici extrema stângă, ci asigurare cetățeanului ca să poată și el contribui la

conducerea țării prin votul obștesc, iar atunci când cei aleși nu-i mai reprezintă interesele tot prin acest vot să le poată întoarce spatele.

Din aspect punct de vedere, alegerile generale ale dlui Iuliu Maniu au fost singurele alegeri libere din România-Mare. În ce ne privește, noi nu putem fi decât democrați români.

Face apel către membrii Chemării ca fiecare să muncească din răsputeri, pentru că muncind pentru sine, promovează viitorul acestei țări.

S'a expeditat apoi următoarea telegramă:

Dlui

IULIU MANIU

BUCUREȘTI

„Chemarea Tineretului Național-Tărănesc” întrunită în ședință de comemorare a celor patru ani de existență, exprimă președintelui iubit și stegarului națiunii cel mai profund devotament, asigurându-vă de sprijinul ei neclintit și nelimitat pe toate căile de realizare a programului partidului național-tărănesc menit să dea curs liber eforturilor acestei națiuni spre progres și civilizație.

Mucenicii țării

Domnii V. Brătianu și Averescu, au hotărât să săvârșească în curând acte, care le va asigura în istoria patriei întregite titlul de „mucenici” ai țării. Ca o consecință firească a acestui fapt, dl General a și plecat pentru a se pocăi și de a-și paște ultima dată ochii pe operele de artă ale Romei, dar mai ales pe scenele încolăcite în jurul columnei lui Traian..., pe când marele Vistiernic inabordabil, asupra capacităților financiare ale căruia nu găsim formule potrivite de caracterizare — va pleca poate și dânsul undeva. Se presupune, că la țărmul Mării-Negre, unde în locul exercițiilor spirituale de sfintele Paști neauzit de nimeni — va executa proba de furii opoziționiste, visând despre noi perspective a convulsionării guvernului Maniu. Frământarea veșnică a valurilor, care se potrivește atât de minunat cu sufletul său vijelios și plin de tendințe revoluționare, îi vor infuza, de sigur forțe noi, de a se putea împotrivi „legii alarmismului”, cu întreg raționamentul său abstruz și cu toate facultățile eului său denigrat de fărâdelegile guvernării, care i-a năruit pe cap blestemul unui Neam îndelung-răbdător, dar de a cărui urgie, a avut orbul noroc să-l păzească D-zeu.

Să nu uităm însă: e vorba doar de legea alarmismului, ce răpindu-i nopțile de odihnă, nu-i convine, nici d-sale, nici eroului din 1907, plecat cu ranița în spate (putea să i-o încredințeze dlui Trancu Iași care l'a însoțit până la gara de Nord și care se bucură de dimen-

siuni corporale mai respectabile) pentru a o umplea în „țara portocalelor”, cu tainele așanumitei dictaturi. A plecat investind cu puterea înaltei locotenențe averescane pe Ciuhuretele de pe urloii faimosului castel dela Ciucea, care prevestind o lungă secetă guvernamentală, se coboară din când în când pe arpile poeziei „amuțite”, să-și alimenteze puișorii, cu paragrafele „pactului desciehat”... Astfel, paharnicul dlui Averescu, parcă e mai cu tragere de inimă, decât o cloșcă cu pui: el, ține la pui și după ce ia crescut, pe când cloșca...?

Acum nu știm, dacă și dictatorul imensului pasiv financiar, își îngrijește javrele pocălitate de foame, asemenea dlor Goga și Averescu. Căci, după cum se svonește, chiar de d-sa, vrea să fie cel dintâi client al băncii acuzăților, pe motivul nerespectării legii alarmismului. Ei, și să mai spună cineva că acest gest plin de abnegație de sine, nu e un semn de martiraj! Ce binevenite sunt astfel de minuni — determinate natural de „sacra răsăvrire” — în clipele, când țara începe să se demetecească, pentru a-și înregistra bine înfățișarea acelora ce s'au jertfit timp de 10 ani pentru dânsa...

Așteptăm impacienți apariția și a celorlalți mucenici. E în firea noastră național-tărănistă să fim ospitali din cale afară. Să vină deci cu toții, fără frică, în frunte cu dl V. Brătianu: pe banca acuzăților...

Octavian Șireagu

Scrisori dela Redacție.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen.

Di Neștiutoru, com. Țiospundeci, jud. Chiareu. Foarte umoristică e acea gazetă, care își stărnește răs, fără să vrea. Eu îți dau dreptate când spui, că noi Românii suntem slabi și săraci în foi umoristice. De post și așa pe dinafară nu știu să-ți înșir toate foile umoristice din Țară, și le voi aminti însă pe cele mai importante. Mai mult poți râde de „Națiunea” și „Îndreptarea” apoi de „Viitorul” și acum de o vreme încoace râzi de te prăpădești de „Cuvântul”. Adevărat că aceste nu sunt așa de bune ca și „Furica” dar poți râde bine de ele. Atitudinea lor e așa de comică, frazeologia lor așa hilarant de falsă, încât nu te poți opri dela răs. Apoi patosul „Cuvântului” în a-și contrazice trecutul și a stropi cu baliga-cotidiană, pe toți pe cari i-a admirat cu câteva luni înainte e ceva așa de răs încât întrece în efect o colecție anuală și a celei bune reviste de răs. Așa e dragă domnule Neștiutoru cu foile de răs. Unii vreau să facă foaie de răs anume și nu râde de ea nimeni; alții vreau să facă gazetă serioasă și se fac de răs cu ea.

Di Filozofu, com. Decuțu. Mai deunăzi copilul meu întreba de tată-său de ce sergentul de lângă „Central” din Cluj stă chiar acolo unde e mai periculos și unde se în-crucează mai multe vehicule. I-a spus tată-so, că dacă n'ar fi acolo, n'ar avea rost. Așa e de Filozofu de Cucuță și cu guvernul Maniu. El s'a plasat la nodul cel mai greu și vioiu al vieții de Stat, — la un alt nod, decât acel periferic la care s'au fost plasat cărmuitorii de eri. Că e vecinic expus pericolului e natural! De n'ar sta expus n'ar avea rost de existență. Ca și sergenții de circulație. Vezi domnule Filozofu de Cucuță, eu nu mă cruț în a mă adânci în cea mai chinuitoare filosofie, dându-ți răspunsul dorit la întrebarea dtale, că de ce atâtea pericole și aproape permanente pentru guvernul actual.

Di Atențiune, com. Mare vitează, jud. Teu-retour. Pentru a preveni ca vre-un abonat al nostru să sufere consecințele grele ale unei bucurii surprinzătoare, îi facem atenți că primului stol de „rândunale-mandat postal” i-am dat drumul chiar zilele aceste. Vrem să le vedem bine grase cât de curând, având fiecare mandat-postal în guse grăunțele din Lei cel puțin câți am cerut noi. De or fi mai multe noi avem și cărți și hârtie să le scriem și să le ținem în evidență.

Di Strănicu, com. Teribilu, jud. Grozavu. Nu știi nici până azi? Literile G. B. D. odesc un ins imprecisabil. De o vreme încoace e pornit contra a tot ce a fost pe vremuri românesc. A ajuns chiar maniac în această direcție. Cu o împietate inconștientă desgroapă toate figurile trecutului apropiat și îndepărtat ale Românilor, și măzgălește ireverențios cu proza-i infectă, și-i culcă astfel înapoi în sarcofagul istoriei. Datoria Românilor jeloși de trecutul lor ar fi să-l oprească pe scrântitul literat G. B. D. în opera-i nefastă antiromânească. Cel pe care-l amintesc că trimite „Națiunea” zi de zi în Ungaria, cu articolele traduse gata ale lui G. B. D. servind aceste ca cea mai excelentă armă în lupta lor de ponegrire a Românilor în lumea mare, mi-a spus și mie, că creier de ungun nu a mers așa departe în perversitatea istoriei Românilor ca și G. B. D., și e vesel că mai sunt și Români de așa. Va să zică așa cu „Națiunea” mână apa mereu și spre moara „Ungaria” și pornograful istoric G. B. D. e șeful, care însufletește acțiunea favorabilă vecinei, prin cea mai nemiloasă terfelire alor ai noștri, plecați cu conștiința împăcată pe cea lume.

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREȘAN

Primăria Municipiului Cluj

Nr. 8737—1930

ANUNȚ

Municipiul Cluj închiriază pe cale de licitație publică cu oferte în scris, închise și sigilate pe durata de 3 (trei) ani dela data predării către noul chiriaș.

1. Localul ocupat de către dnii Andone și Grün din Piața Mihai Viteazul No. 35.

2. Localul ocupat de către dna vād. lui Iosif Mandel din Piața Mihai Viteazul No. 35.

Licitațiile se vor ținea în conformitate cu dispozițiunile legii asupra contabilității publice în ziua de 30 Aprilie 1930, ora 11 a. m. înaintea Comisiei de licitație, sala de ședință.

Condițiunile de licitație se pot vedea în biroul Serviciului economic al Primăriei.

Cluj, la 12 Aprilie 1930.

Primăria Municipiului Cluj.